Ч. 197. Субота 14 (1) вересня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Замкнене рахунків краевого фонду. — Зміни угоди. — Соймова реформа виборча а становище правительства.

На наближаючій ся соймовій сесиї предложить Виділ краєвий між иншими предложенями також справоздане про замкнене рахунків краєвих фондів з 1906 р. То замкнене обіймає 448 окремих фондів. Після сумаричного виказу видатків і доходів краєвого фонду у тіснійшім значіню, вислід фінансової господарки краю в р. 1906 був слідуючий: Видатки виносили загально 30,710.130 корон, а в порівнаню з буджетом були висші о 632.342 корон. Доходи виносили загально 29,793.339 корон, а в порівнаню з буджетом були більші о 1,941.043 корон. Недобір виносив в 1906 р. 916.791 корон, а що буджет 1906 р. був замкнений недобором в сумі 2,225.942 корон, то й остаточний дійстний вислі єсть чисельно користнійший від буджету о суму 1,308.701 корон. — Але той вислід не становить дійстної надвишки доходів за р. 1906 бо на покритє недобору р. 1906 мусів Виділ краєвий затягнути в часі 1906 р. дозволену соймом позичку у висоті 2,225.000 корон, з якої на покритє виказаного дійстного недобору з р. 1906 ужив часть в сумі 916.791 корон, а решту як дійстний користнійший вислід в сумі 1,308.209 корон перенесено на р. 1907 на рахунок дозволеної в буджеті р. 1907 короткореченцевої позички в сумі 3,908.342 корон. — Стан всіх краєвих фондів з кінцем р. 1906 виказує маєток в сумі 24,209.803 корон 05 сот., а в порівнаню з р. 1905 збільшить ся о 3,549.703 корон 73 сот.

Як з Відня доносять, загальну увагу звертає там те, що в конференциї угодовій брав участь також ґр. Аппоній. Та обставина здаєть ся вказувати на те, що на конференциї обговорювано також політичні справи, а не лиш економічні. Президент угорского кабінету, др. Векерлє по авдиєнциї у Цісаря сказав дневникарям, що здавав монархови справу о теперішнім стані угодових переговорів. На питанє, що було предметом угодових переговорів, відповів, що справи банкові і квота. — Один з участників конференциї заявив редакторям Neues Wiener Tagblatt-у, що угода єсть на найліпшій дорозі і цілком певно прийде до єї закінченя. — Инший участник конференциї поясняє в Wiener Allg. Ztg. звідки взяли ся трудности. По послідних переговорах здавало ся, що всьо в найліпшім порядку, але в нутрі коаліциї появила ся опозиция, котра мало що не довела до розбитя. Трудність найбільша лежить у внутрішнім положеню Угорщини, але мимо того угода буде заключена. Також всї будапештеньскі часописи признають нині згідно, що угодова ситуация значно поліпшила ся,

Як доносить Бюро кореспонденцийне з Відня, явила ся вчера у п. Президента міністрів, бар. Бека депутация парляментарного союза социяльно-демократичного, складаюча ся з послів: Байтля, Гудеца, Яроша, Немеца, Шефера і Зеліґера, аби виступити за загальним голосованєм до соймів і довідати ся о становищи правительства в тій справі. Бар. Бек приймив депутацию дуже прихильно і в розмові з поодинокими послами обширно обговорив справу. Заявив іменно, що правительство узнає потребу відповідної зміни соймової ординациї виборчої і уважає ту справу за пильну, так само як і посли. Так, як удало ся полагодити у відповідний спосіб справу для ради державної, так також — гадає п. Президент міністрів — і в соймах поведе ся при стереженю всїх управнених інтересів перевести відповідну реформу.

Однако на всякий спосіб парляментарна реформа виборчого права не дасть ся без застережень примінити до соймів, а то з огляду на їх окремішність. Парлямент єсть в своїй сути тїлом політичним, а сойми тїлами рівночасно й адміністрацийними. Без сумніву ідея полї-

---

10)

Жебраки і жебрацтво.

Після Єнча, Поліяна і др. — написав К. Вербенко.

(Дальше).

Подія з жебраками в Сокали, про котру була оногди бесїда на иншім місци, змінила трохи дальший хід нашої розвідки, бо замість вернути до Італії, мусимо на хвильку заглянути до Росиї, де такі зьвірства, як то, яке викрито в Сокали, бувають дуже часто.

Жебрацтво в Росиї то одна із тих характеристик, якими визначають ся всї абсолютні держави, де найбільше значінє має груба сила, де просьвіта широких мас народу стоїть на найнизшім степени і да одні круги суспільности жиють коштом других. Темнота і забобонність та лінивство з одної сторони, гірка доля всїх і випливаюче з того сочувство для недолї другого з другої сторони піддержують жебрацтво і помагають єго ширити. Досить лиш перейти ся по першім ліпшім місточку російскім, щоби зараз від першого разу пізнати в нїм жебрацтво. Певно, не брак і у нас всїляких жебраків, але далеко їх більше в Росиї, тим більше, що тут піддержує єго дуже формалїстично понимана християньска любов. Се може єсть і причиною, що навіть власти російскі віднесять ся байдужно до жебраків. Для жебрака вистане й єго торба за паспорт, хоч би тим жебраком був і найбільший злодій або розбишака, єго нїхто не чіпає; але порядний чоловік мусить конче виказати ся паспортом, скоро переходить чи переїздить з одного повіта в другий. Серед таких обставин не дивота, що жебраки в Росиї творили здавен давна окрему орґанїзацию, вибирали собі навіть війта зпоміж себе і придержували ся точно дідівских звичаїв та постанов своєї старшини.

Нема нїгде тілько калїків жебраків як в Росиї. Вже нас по ярмарках і відпустах, можна їх достаточно побачити і нераз аж дивно стає, звідки тих калїк тілько бере ся. Безперечно, що богато з них окалїчіли внаслїдок якихсь нещасливих пригод або бувають калїками з уродженя; але й немало таких жебраків в Росиї, котрих штучно пороблено калїками, як того хлопця з Кошляк. І в Анґлії і в Італії, крадуть дїтий, мучать їх і привчають, до жебрацтва, але все-таки нїгде не крадуть дїтий і не калїчать їх в так страшний спосіб, як в Росиї. Калїцтво викликує найпевнійше милосердиє в темних масах і спонукує до жертволюбивости а сю обставину використували російскі фахові жебраки на так великі розміри, що аж російске міністерство для справ внутрішних виділо ся в цьвітни 1905 р. спонуканим розіслати окружник до всїх підвластних собі урядів, щоби они звертали увагу на крадене дїтий і калїчене їх жебраками та щоби старали ся, о скілько лиш можуть, спинити сей злочин. Причину до того розпорядженя подала крім многих инших слїдуча подія.

Із села Каменечная уманьского повіта київскої ґубернії пішла була мала дївчина в гостину до свояків в сусїднім селї Нерубайки. По полудни вертала назад домів а єї відводив старший строхи від неї хлопець. На дорозї здогонили їх три якісь бородаті діди, що їхали фірою. Діди станули і пустились за дїтьми, щоби їх зловити. Хлопцеви удало ся втечи, але дївчину діди зловили, привели до воза, завязали єї очи і повезли дальше. Де єї завезли, она не знала, досить, що по довгій їздї привезли їй тоті три діди до якоїсь хати і там замкнули в пивници і таки при ній радили ся, як зробити з неї калїку: чи відрізати руки, чи ноги, чи лиш виколоти очи. Постановили остаточно позбавити єї очий, бо казали, що слїпцї найлїпше зарабляють та ще й тота єсть певність, що слїпий чи слїпа не пізнає пізнїйше свояків. Отже взяли ся до роботи. Насамперед розтопленою смолою намастили дитинї лице в кількох місцях; відтак поклали на очи дві малесенькі вязаночки соломи умочені в смолї і запалили єї. Коли ще перед тою операциєю дївчинї розвязали були очи, побачила она в пивници два трупи маленьких дїтий, котрі мали відрізані руки. По якімсь часї, коли дївчинї зачали вже були рани гоїти ся, діди попідрізували їй мязи на обох литках і на одній руцї повисше лїктя та повикручували всї пальцї руки так, що они аж висїли. В дві неділї опісля, коли рани дитинї ще не загоїли ся були, повезли вже єї до другої ґубернії до якогось міста на ярмарок і там заставили єї жебрати. Тут дївчина зрадила діда, котрий єї привіз, знайшов ся якийсь чоловік, котрий станув в обороні покалїченої і діда арештовано, а дївчину відставлено до шпиталю.

З тої пори зачали в Росиї пильно слїди-

тичної рівноправности, що єсть підставою новочасних тіл законодатних, мусить о стілько виступити і в соймовім праві виборчім, що виключені доси від права виборчого круги мусять одержати репрезентацию і відповідний вплив.

Особливо, що дотикає виборчої реформи для сойму ческого, то правительство старає ся подрібними переговорами зі сторонництвами посунути ту якцию наперед. Чи то супротив численних трудностий і обширного економічного материялу, котрий має бути увзгляднений і супротив дуже обмеженого часу соймових нарад дасть ся перевести вже в найблизшій сесиї, того тепер ще не можна рішити, однако правительство доложить всїх заходів, аби наради сойму в справі реформи виборчої були можливо плодоносні. Колиб однако справи не удало ся тепер полагодити, то все таки в кождім случаю для слїдуючої сесиї будуть вже полагоджені теперішною сесиєю важні передвступні працї і будучий сойм буде мати ту справу до переведеня яко свою першу і найважнїйшу задачу. Рівнож обовязком правительства буде в новім соймі допомогти до розширеня права виборчого.

Що правительство стоїть на такім самім становищи що до соймової виборчої реформи у всїх австрийских краях, показує ся з мотивів долїшно-австрийского Видїлу краєвого до предложеного ним тамошному соймови проєкту реформи виборчої. Іменно на послїдній сесиї того сойму ухвалено нагле внесенє, щоби краєвий Видїл на найблизшу сесию виготовив проєкт виборчої реформи на основі чотирочленної виборчої формули. Наслїдком того краєвий Видїл виготовив такий проєкт, кладучи тілько за умову активного виборчого права 3-лїтнїй осідок.

Отже краєвий видїл в мотивах до свого проєкту зазначує виразно, що подає такий проєкт тілько з огляду на поручене сойму, не маючи однако ніякої надії, щоби він одержав цїсарску санкцию, бо центральне правительство, з яким краєвий видїл вів переговори в тій справі, заявило рішучо, що до такої реформи недопустить.

„П. Мінїстер внутрішних справ — говорить ся в мотивах Видїлу — відповів на письмо краєвого Видїлу, що правительство не може згодити ся на заведенє загального, рівного і безпосередного виборчого права до соймів, не видячи зрештою ніякої звязи між реформою виборчого закона до парляменту і до соймів, з огляду на відмінність сути і задач тих обох корпораций. Хоч систему загального і рівного виборчого права приложено до парляменту, як корпорациї чисто законодатної, то она мусить бути виключена в приложеню до соймів, які крім законодатних мають на метї також важні адмінїстрацийні задачі. Економічне значінє соймів і виходячих з них краєвих Видїлів конче вимагає, щоби склад сойму увзгляднив належно інтереси тих кругів, що поносять тягар безпосередних видатків. Отже правительство може приступити до розгляду тілько таких реформ, які на взорець виборчої ординациї в Стириї, Каринтиї, Форальберзї і Мораві признають відповідний вплив на склад сойму тим, які доси були виключені від того впливу, однако з застереженем, щоби ті, які головно несуть податкові тягари, не були в своїх правах укорочені або віддані на майоризацию. Дальше зазначує мінїстерияльний рескрипт, що на тім самім становищи стало правительство в своїй заяві в парляментї д. 27 червня с. р. Супротив того проєкт Видїлу, коли би сойм его ухвалив, не міг би дістати цїсарскої санкциї. Таким способом границї соймової виборчої реформи з гори зазначені“.

ти за дїдами особливо по великих містах як Петербург, Москва і Київ та стали їх виловлювати і арештувати. При сїй нагоді показало ся також, що в Петербурзї мали діди навіть свою школу, де учили ся жебрати.

Вернїм же тепер назад до Італїї. Дивним случаєм стало ся, що якраз в ту пору, коли ми розпочали писати про жебрацтво в Італїї, принесла італїяньска ґазета „Stampa“ дуже цїкаву вість: В Туринї помер недавно тому злочинець, знаний між своїми товаришами під прізвищем „il poetino“ себ то „поетик“. Перед смертию закликав він до себе нотаря і дав єму пачку паперів та сказав: Отсе моє завіщанє, — а відтак помер. Були то записки злочиния, в котрих він розповідає, як в Італїї роблять з дїтий жебраків а відтак злочинців. Згадана ґазета подала досить цїкаві виписи з того завіщаня:

Орґанїзация жебраків в Італїї єсть велика і добре переведена. Головну часть еї творять жебраки-дїти. Коли робота в поли спочиває або може обійти ся без якоїсь части робітників, то їздять жебраки аґенти від села до села і наймають там малих дїтий до жебраня. За дитину платять па день 5 до 30 чентезимів (сотиків), пісдя того як дитина покаже ся здібна до жебрацтва. Аґенти роблять формальну угоду з родичами дїтий, в котрій вимавляють собі час проби і карні постанови на случай, коли би найманий провинив ся против своїх обовязків.

Та не лиш наймають дїтий до жебрацтва але й купують. Цїна купна виносить дві до десять лїр (корон). Купном дїтий займають ся не лиш члени належачі до жебрацкої орґанїзациї, але також і приватні люди, котрі ведуть свій інтерес на власну руку. Так купили того, що писав отсї спомини, якісь супруги, коли він мав ще шість лїт і він мусїм довгі роки на них працювати. Крім тої практики, яка потрібна малим до жебрацтва учать їх ще красти. Малий такий жебрак, учить ся красти у гостий того, у котрого служить а коли добре вивучить ся, то его визволюють і тодї висилають на улицю.

До жебраня мусять дїти уміти робити дуже жалїстну міну, удавати якесь калїцтво і з плачем просити. Зовсїм маленькі дїти, котрі ще не надають ся до науки, мусять голодувати і мерзнути, щоби ізза того плакали і кричали та в той спосіб викликували милосердиє прохожих. Коли не помагає студінь і голод, то дїтий бють, штуркають а нераз навіть таки добре калїчать, щоби они аж кричали. Один з таких підприємців, що держав богато дїтий під дозором якоїсь баби, привязував дїтем під паху мішочок з острими кусниками зелїза, котрі кололи дитину за кождий раз, коли она витягнули руку до прохожих. Дитина тодї вже не удавала, але таки направду плакала.

Иньший спосіб викликуваня милосердия єсть той, що дитинї звязують міцно колїно так, що она не може его зігнути і сїсти. Через довге стоянє і утруднене ходженє дитина так змучить ся, що паде серед улицї, плаче і стогне. З такою дитиною іде якийсь дїд або баба і збирає від людий гроші, котрі милосердять ся над бідною „калїкою“. До самого жебраня вибирають найрадше дїти вже з роду калїки або слабовиті, дїти скрофулїчні, туберкулїчні і т. п.

Скоро же малого жебрака привчили красти, то він вступає вже до висшої кляси в орґанїзациї і его вже не уживають до жебраня. Він вже щось лїпшого, бо він сила в підприємстві. Малий злодій жебрає лиш длятого, щоби замішати ся де поміж людий або и влїзти до хати. Він вже уміє тодї розповідати страшні історії про нужду своїх родичів дома та про свої власні муки. Підчас коли такий малий злодій іде побіч якого чоловіка, до котрого причепив ся, і розповідає єму сумну історию свого житя, пхає незначно руку в его кишеню і витягає, що лиш дасть ся. До злодійства заправляють особливо брехливих вже з натури дїтий, до яких належав і згаданий Поетіно.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 13-го вересня 1807.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував бувшого професора в Пізї в Італїї, дра Каз Квасневского, надзвичайним професором порівнуючої анатомії при львівскім унїверситетї. — П. Мінїстер справ внутрішних іменував старостами в Галичинї: старших комісарів повітових Володисл. Ґавіньского, Зен. Ґлажевского. Адама Лещиньского, Тад. Мічка і секретарів Намістництва Волод. Ковалїковского, дра Здисл. Вавравша і Ант. Шультіса.

— **Видїл філїї тов-а педаґ. в Буську,** рішив ся утворити цїлорічний приготовляючий курс до середних шкіл з днем 20 жовтня с. р. Наука буде подавати ся в обсяґу III і IV кляси народної школи, з особливішим увзглядненем німецкої мови. Місячна оплата за ученика виносить 6 К. Коли зголосить ся більше число учеників, то утворить ся бурса, де за низьким винагородженєм знайдуть ученики удержанє. Педаґоґічний нагляд, управу і веденє сего курсу віддає ся п. Семенови Демидчукови, студентови прав, а зголошувати ся належить до о. Павла Штокалка катехита в Буську до дня 15 жовтня с. р. в пополудневих годинах. На сей курс приймe ся також дівчата, а для котрих утворить ся дївочу бурсу під взірцевим доглядом. Конечним услівєм для родичів бути членом тов-а педагоґічного. — О. Григорий Словицкий, о. Павло Штокалко, Ілярий Ваньо.

— **Репертуар руского театру в Яворові.** Саля „на виставі“. Початок $7^{1}/_{2}$ вечером. Білети продає раньше торговля „Просьвіти“ і торговля пана Куроля. — В суботу дня 14 вересня „Барон Циганів“ оперета в 3 дїях Штравса. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої, співачки львівского театру. — В недїлю 15 вересня „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 дїях Артемовского. Закінчить: „Вечірницї“ музичний твір Піщиньского.

— **Дрібні вісти.** Бережаньска Рада повітова розписала конкурс з реченцем до 30 вересня на посаду окружного лїкаря в Нараєві з річною платнею 1000 К і додатку служебного 600 К річно. — Під мостом на дорозі до Збоїск знайдено ванну лякеровану на темно-жовто. Властитель може її відобрати собі у начальника громади в Збоїсках. — В Шесбурзї в Семигородї викрито в міскій касї дефравдацию на 700.000 К. Касиєр міский втік. — 6-лїтний хлопець Стан. Лерский вийшовши онодги рано із школи народної при мужескій семінариї учительскій. щез без слїду. — В Новім Санчи отроїла ся грибами жінка машиніста зелїзничого, Шипалова. — В Ряшеві стає перед судом вже третий раз 80-лїтний Яков Штерн за убийство. Він був вже раз засуджений на кару смерти через повішене, але суд касацийний наказав щераз перевести розправу: его відтак увільнено, а тепер знов процес відновлено. — З причини катастрофи під Букачівцями урядує у Львові і на провінциї множество комісий судово-лїкарских, котрі мають розслїдити всї особи, котрі зголосили ся о відшкодоване. Зголосило ся загалом 96 осіб, з котрих більша часть потерпіла потрясенє нервів. — П. Шмідтова згубила вчера на Казимирівскій улици 48 К і 3 ключі. — Перед урядом почтовим коло біржи в Будапештї лишив листонос почтільона Якаба на короткий час самого з возом, в котрім було 50.000 К готівкою. Візник втік з возом, але полїция вже его викрила,

— **Квестіонар в справі сегорічних жнив.** Статистичне бюро галицкого Товариства господарского у Львові розіслало 12.000 квестіонарів до обшарів двірских і зверхностий громадских з просьбою о відповідь, кілько якого рода збіжа, кінних ростин і т. п. засіяно або засаджено сего року і який єсть вислід збірки (взглядно з морга). Відповіди ті мають послужити до зібраня материялу для статистики рільничої. Надсилати треба до кінця вересня під адресою Бюра статистичного гал. Товариства господарского у Львові.

— **Огні.** В Яструбичах, сокальского повіта — як тепер доносять — знищив огонь не 44 але 45 загород селяньских і наробив шкоди на 165.100 кор. Погорільцї були обезпечені на 40.980 кор. Причиною була неосторож-

ність з огнем. — В Будапешті вибух був в понеділок великий огонь в Дєр у великім тамошнім млині і маґазинах збіжевих. Після дотеперішних вістий згинуло в огни 12 людий а звиш 30 тяжко попекло ся. Заступник директора, Вайс, уратував ся лиш в той спосіб, що скочив з другого поверха. Шкоду обчисляють на звиш два міліони. Кажуть, що огонь був підложений.

— Траґедия росийского ґрафа. Арештований Цайфер-Сельках заїздив вже кілька разів до готелю Вікториа, перед котрим его арештовано, а послідний раз заїхав був в червни та мешкав там аж до 5 липня і записав ся яко рентиер. Він виглядав на чоловіка скритого, згризливого, виходив мало з готелю, як здавало ся, не сходив ся й в готелю з нікім, але часто ходив на забави, а тоді спав аж до полудня. Гроший мав завсігди подостатком, але жив ощадно і всї уважали его за скупаря. Підчас свого послідного побуту у Відни виїзджав часто, але небавком вертав. Листів діставав дуже мало, за то богато телеграмів. Послідний раз, як сам казав, їздив до Черновець. Перед своїм виїздом, дня 12 липня, сказав він в готели, що небавком верне, але тоді буде вже мешкати в готели при Рінґштрассе. Свої посилки однак і листи казав посилати собі до давного готелю та сказав, що тут буде їх сам собі відбирати, нехай їх ему не посилають. Так і роблено.

Коли до Відня наспіла чутка про напад на ґр. Комаровского і що Наумова зловлено, зачала віденьска поліция слїдити за спільниками і, як вже сказано, не лиш удало ся їй арештувати згаданого Цайфера, але й досьлїдити, що ґр. Комаровский був нареченим а его нареченою єсть якась пані Тарновска, про котру не знати було, де она перебуває. В давнїйшім готели наспіли були з Росиї дня 2, 3 і 4 с. м. депеші для Сельках Цайфера, котрих зміст був не лиш дуже загадочний, але й просто дуже підозріний. Депеші тоті коштовали богато гроший, бо всї були надавані яко „пильні“ і „провірені“ — се послідне длятого очевидно, щоби в депеші не було якоїсь похибки і она через то не стала ся незрозуміла.

Зміст тих депеш був слїдуючий: „Люблю тебе і не можу без тебе жити. Роби в Берґом, що хочеш! Що зробиш буде добре!“ „Приїду до Відня, мушу з тобою видїти ся! Вийди напротив мене!“ Телеграми тоті були без підпису. Хто їх писав, годі було знати, а так само не знати було хто той Берт.

Здавало ся, що депеші висилала якась женщина, але того й поліция не припускала, щоби то була наречена ґр. Комаровского. Коли однако показало ся, що наречена ґрафа інтриґувала в готели поза его плечима, то таки настало підозріне, чи то не сама наречена телєграфувала до того якогось Сельках. Постановлено отже переконати ся, чи то не наречена ґрафа так дуже любить Сельках. Щоби же она не помітила чогось в дорозї, коли Сельках-Цайфер не вийде против неї і не висила де якій стациї перед Віднем, вислала віденьска поліция ще в пятницю дня 6 с. м. комісаря поліциї дра Полляка до Люнденбурґа, послідної стациї перед Віднем, де стає поспішний поїзд. Др. Полляк казав собі в готели описати, як виглядає наречена ґрафа і після того опису постановив шукати дами. Він припускав, що тота дама їдучи з Киева буде в спальнім ваґоні і певно сказала кондукторови від того ваґона, що по дорозї недалеко Відня хтось до неї присяде ся. Отже коли в суботу рано поспішний поїзд з Киева станув в Люнденбурзї, др. Полляк пішов до спального ваґона і спитав кондуктора, чи єсть там якась дама з Киева. Коли кондуктор потвердив его питанє, др. Полляк зайшов до ваґона і тут переконав ся, що тота дама зовсїм так виглядає, як єї описувано в готели. Він длятого попросив єї, щоби она пішла з ним у Відни на поліцию.

Аж тепер показало ся, що то була дійстно наречена ґр. Комаровского, Мария Тарновска. Она зразу удавала як би нічого не знала. Їхала як велика дама у ваґоні першої кляси зі своєю покоєвою, Швайцаркою, Елїзою Періє, родом із Сен Кру в Швайцариї, та везла з собою множество пакунків. На поліциї у Відни казала, що не знає нічого о якихсь телеграмах, висиланих до Сельках. Коли же їй представили Сельках, то она сказала, що то єї давний адвокат Прілуков, але до него она ніяких депеш не висилала. То однак мусїла признати, що навіть з поїзду, котрим їхала, вислала депешу з Підволочиск під адресою Сельках. Коли їй то сказали, она дуже змішала ся, але відтак сказала, що то була депеша зовсїм невинного змісту.

Хтож тота пані Тарнавска? В орельскій ґубернії в Росиї належить шляхотска родина Тарнавских до одних із найбільше поважаних. Отже 10 чи 11 літ тому назад, один з тих Тарнавских оженив ся з якоюсь ґрафинею Мариею Николаївною О'Рурік, Ірляндкою з походженя і мав з нею одну дитину. Тарнавска показала ся дуже марнотратною і легкодушною та заходила собі з всїлякими молодими людьми, аж остаточно довела до того, що чоловік провідавши, що дїє ся, не питаючи богато, застрілив єї любаса. То було в 1903 р. і ся скандальна справа наробила була великого шуму в цілій росийскій пресї. Вже тоді говорено, що Тарнавска, щоби позбути ся свого любаса, котрий їй був опротивів, бо мабуть знайшла собі була вже иншого, через других людий звернула увагу свого чоловіка на него і він его застрілив. Справа ся однак позістала не виснена, бо судово єї не доходжено. Наслїдком невірности жінки був процес розводовий а Тарнавска ведене его віддала Прілукову. Під ту пору був ще Прілуков порядним чоловіком і жив в щасливім подружу, з котрого мав сина, котрому тепер буде яких 13 літ. Познакомивши ся з Тарнавскою, зачав инакше жити. Тарнавскій, що привикла була до всїляких вигод і збитків, треба було соток тисячів а Прілуков мусїв давати. Він занедбував дім і родину та довів остаточно до того, що его жінка подала о розвід та зробила місце своїй суперници. (Д. б.)

Телеґрами.

Відень 13 вересня. „Polit. Korr.“ довідує ся, що Є. Вел. Цїсар надав японьскому віцеадміралови Іджуінови ордер зелїзної корони І. кл. а другому віцеадміралови і японьским офіцирам инші високі ордери.

Прага 13 вересня. Вчера відбув ся вечер дискусийний, уряджений конґресом вольнодумних, при участи кількатисячів людий а між тими і кількох католицких сьвященників. Бенедиктин о. Альбан полємізував з поглядами виголошеними на конґресї. Підчас дискусиї прийшло до бурливих сцен і комісар правительственний розвязав збори.

Прага 13 вересня. Вчера замкнено конґрес „Свобідної Гадки“. Слїдуючий конґрес відбуде ся в Брукселі. Ухвалено також внесенє, щоби зі взгляду на 500-літні роковини спаленя Гуса, конґрес в 1915 р. зібрав ся знову в Празї.

Кронштадт 13 вересня. Вислано звідси нурків в цїли несеня помочи царскому яхтови, котрий все ще стоїть на підводній лаві.

Петербург 13 вересня. Царска родина в найліпшім здоровлю перенесла ся з яхту на корабель Азия.

Одеса 13 вересня. Онегди вечером трох узброєних людий напало на ул. Болгарскій на вертаючого домів урядника пробної палати і зрабували ему скарбові гроші.

Могилів (подільский). 13 вересня. В Карпівці прийшло межи селянами, що пасли худобу на двірских полях, а стражниками до бійки, в котрій двох селян згинуло а двох стражників поранено.

Саратів 13 вересня. В ночи в селї Прияліпці напали якісь злочинцї на двір Жукова, зранили его і службу а відтак двір підпалили.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **3·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, **5·55***, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.
До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).